

ቴዲና የፍቅር ሥራዎቹ

ከእንቅጻ (inkopa@yahoo.com)

«ፍቅር አጥተን እንጂ በራብ የተቀጣን
አፈሩ ገራገር ምድሩ መቸ አሳጣን »

የቴዲና ዜማዎች ስንስማ ቃላቶቹን እናስተውላቸዋለን? ወይስ ከውስጡ መርጠን ለኛ የሚስማማንን ብቻ ነው የምንሰማው? ለምሳሌ:-

«ባስራ ሰባት መርፌ በጠቀመው ቁምጣ
ለለውጥ ያጎፈረው ስልጣን ላይ ሲወጣ . . . » የሚለውን

ይህንን የምለው ካጋጠመኝና ከምሰማው በመነሳት ነው:: እስኪ ነገሬን አንድ ሁለት ብዬ ላስቀምጥ:: ቴዲና መጀመሪያ ስሰማው ከላይ የጠቀሰኳትን ስንኝ ሰምተው በተደመሙ አድማጮቹ ተጋብጧል ነበር:: እኔም ትንሽ ነገሩ ገርሞኝ አዳመጥኩት ፣ አጠቃላይ ይዘቱን ግን ታላቅ መልእክትን የያዘ ሆኖ አግኘሁት:: እንዲህ የሚደመጠውን:-

«ግርማዊነታቸው ከዚህ ሰረገላ
ወደ ዋገን ወርደው ሲተኩ በሌላ
ባዛውንቶች እራስ ስድሳ ጉድጓድ ምሳ
አብዮት ሞላቸው የተማሪን ሬሳ::
ባስራሰባት መርፌ በጠቀመው ቁምጣ
ለለውጥ ያጎፈረው ስልጣን ላይ ሲወጣ
እንዳምናው ባለቀን ያምናውን ከቀጣ
አዲስ ንጉሥ እንጂ ለውጥ መቼ መጣ::»

ይህ እንግዲህ እኔን እስከገባኝ ድረስ የኛ የኢትዮጵያውያን የትናንት እና የዛሬው ታሪካችን ነው:: የ ከትናንት በስተቀር ያለውን ባለወርቅ ቅቡን የአያቶቻችንን ታሪክ አያካትትም:: ይህንን ያልኩት ብዙዎች «ጃ» በሚለው ተቀጥላ ብቻ ዋናውን መልእክት ሊዘሉት ሲቃጡ ስለማስተውል ነው:: ያለፉት ሁለት አገዛዮች አጨራረስ ለአሁኑ ምስቅልቅል በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ መንገድ በር ከፍቷል:: ከዘውዳዊው አገዛዝ የቀጠሉት ሁለት ገዢዎች መንደርደሪያቸው «ለውጥ» ነበር:: የቀደመው «ያለምንም ደም . . . » በማለት የ«ለውጥ» ሐዋሪያነቱን ነጋሪት ሲጎስም ፤ ሁለተኛው ደግሞ «በቀን ሶስት ጊዜ» ሊመግቡን ፤ «ጠብመንጃን ወደ ማረሻ ሊለውጥ» እና «የዴሞክራሲ ፋና ወጊ» ሊያደርገን ነበር:: ቴዲ እንደሚለው ግን ሁለቱም የጎደላቸው ነገር ነበር:: ይኸውም «መወቃቀስ» ብሎም «ይቅር መባባል» አያውቁም:: አንዱ ለውጥ ማምጣት

የሚፈልገው ሌላውን አጥፍቶ ነው እንጂ ወቅሶና መክሮ አይደለም። ውጤቱንም እንደምናየው ነው። የቴዲ መልዕክት ታዲያ ይህንኑ የታሪክ አዙሪት እና መዘዙን ካስረዳን በኋላ አሁንም እየተሳሳቱ ያሉትን እንዲህ በማለት ይመክራል፡

«ይቅር በለው እና የበደለን ወቅሶህ
ምህረት አስተምረን አንድ አርገን መልሰህ . . .
በተስፋዎ ምድር እንዲፈጸም ቃሉ
ሞፈሩን ያዙና ይቅር ተባባሉ»

እንደዚህ እያለ ያለፉ ስህተቶቻችንን በመጠቀም ለወደፊቱ ምን ብናደረግ አሸናፊዎች እንደምንሆን ያሳስበናል። የቴዲ ስራዎችን ዘመናዊ የሚያስኛቸው የሙዚቃ ስልታቸው ብቻ ሳይሆን ቃላቶቹም ናቸው። እንደኔ አስተያየት አርቲስቶች ከህዝብ አብራክ ስለሚወጡ ስራዎቻቸውም ህዝብን ይወክላሉ ብዬ አምናለሁ። ከዚህ አንጻር እንግዲህ ለአንባቢዎቼ ጥያቄ ለማቅረብ እገደዳለሁ፡- የቴዲ መልእክቶች በርግጥ ይወክሉናል? ቃላቶቹ የክፋት ስራዎቻችን ጆሮ ኮርኩረዋል። እንቅልፍ አጥተው ሴራ ጠንስሰው (ያውም በደንብ ያልተጠናና መላው የጠፋ ሴራ) ወደጨለማ ሲወረወሩት «ለምን?» ብለን ማንንም ሳይሆን እራሳችንን ጠይቀናል? ቴዲ የትኛውንም የፖለቲካ ፓርቲ ሳይወክልና ምንም ትጥቅ ሳያነግብ ፍቅርን ፣ ሰላምንና እርቅን ፣ መተሳሰብን እና ወንድማማችነትን ብቻ እየሰበከ እዚህ ደርሶአል። ወደፊትም የሚያቆመው ሃይል አለ ብዬ አላምንም። «ጨለማ ብርሀንን ሊያጠፋ ከቶ አይቻለውምና»! ደግሞስ ብርሃን ጎልቶ የሚታየው በጨለማም አይደል? እኛስ? ሳናውቀው በጨለማ ያሉት ላይ ጣት ስንጠቁም እዚያው ተቀላቅለን ከሆነስ? ብርሃን አያሰፈልገንም? የቴዲ መልእክቶች ለጥፋት ስራዎቻችን ገብቷቸው «መፍትሄ» የሚሉትን ተግባራዊ ሲያደረጉ እኛስ ዜማዎቹ በጆሮዎቻችን ተንቆርቁረው ህይወት ዘርተው ለውጠውናል? ወይስ በጭፈራና በእስክስታ አባዜ ከጆሮዎቻችን ጋር ተላልፈው በአየር ውስጥ ሰጥመው ቀርተዋል?

የቴዲ ሙዚቃ ባለፉት 17 ዓመታት ከምኒልክ ቤተመንግሥት በቀጥታ ለህዝባችን ከሚተላለፈው ሌላ ሙዚቃ ጋር አለመስማማትን ፈጠረ። የገዢው ፓርቲ ሙዚቃም ሁለተኛ ሳይስተክክል ተበላሽ። የቴዲ ሙዚቃ በአገራችን ሞገድ ላይ ተሰራጭቶ ህዝባችንን ሲመርዝ ለነበረው የጥላቻ ፣ የቂም በቀል ፣ የመከፋፈል ፣ የመወነጃጀል ወዘተ አስተሳሰብ ማርክሻው ሆነ። ለክፋት ደግነትን ፣ ለጥላቻ ፍቅርን ፣ ለበቀል ይቅርታን ፣ ለመከፋፈል አንድነትን ፣ ለመበጣበጥ ሰላምን ይዞ ብቅ አለ። ልብ ብለን ካስተዋልነው ከዚህ የበለጠ ትግል የለም!

በአገራችን አሁን ያለው ጠላት የአስተሳሰብ ነው። እርሱም ያለው ከእያንዳንዳችን ጉያ ነው። ሁላችንም ራሳችንን ብንመረምር ጠላት ፍለጋ ሩቅ መሄድ አያስፈልገንም። ከኛው እንጀምር እና ያንን ልምድ ይዘን ወደውጭ እንውጣ። ጦርነቱን ከራሳችን ጀምረን በራሳችንን አስተሳሰብ ላይ ድልን ብንቀዳጅ ሌሎችን እንማርካለን። የጥፋት መልእክቶች ለ 17 ዓመታት ሲያጋቡብን ከከረሙት የቂም ፣ የጥላቻና የመከፋፈል ህመም ከዳንን ሌሎችንም ለመፈወስ እንችላለን። ከዚያም በህብረት ፣ በፍቅር እና በመተሳሰብ ለጋራ ብልፅግና ብንሰራ «ጠላታችን» (ልብ በሉ ሰው አይደለም) በቀላሉ ድል

ይነሳል። ምክንያቱም የሚጋልበው ፈረስ ፤ የሚቀመጥበት ዙፋን አይኖረውም። በአጭሩ እኛ ላይ ሊቀመጥ የሚችለው በውዴታ ስናነግሰው ነው። የማያስፈልገንን ወይም የማይመጥንን አስተሳሰብ የምናጠፋው እኛ ሳንሆን እራሱ ስለማይመቸው ብቻ ይሆናል።

ባለፉት ምእተ ዓመታት ኢትዮጵያዊነት ፈተና ላይ ያልወደቀበት ጊዜ አልነበረም። የኢትዮጵያዊነት ጠላቶች ተራ በተራ እየመጡ ታግለው ተሸንፈዋል። አሁን ግን እነሱ አልመጡም የላኩት ድምጻቸውን ነው ፤ የላኩት ሀሳባቸውን እና መንፈሳቸውን ነው። እኛ ደግሞ ይህንን የምናሸንፍበት ሌላ መንፈስ አለን። «ቅንጅት መንፈስ ነው!» እንደተባለው ሁሉ ኢትዮጵያዊነትም መንፈስ ነው። የተዠናጠኑ መንፈስ ፤ ጉራማይሌ መንፈስ ፤ የተለያዩ የሚመስል ግን የተገመደና የማይበጠስ መንፈስ። የሱማሌ ፤ የቆቱ ፤ ያደሬ ፤ የወላይታ ፤ የከንባታ ፤ የቤንሻንጉል ፤ የቅማንት ፤ የሸናሻ ፤ የሞቻ ፤ የመዠንገር ፤ የአኝዋክ ፤ የኑዌር ፤ የትግሬ ፤ የኦሮሞ ፤ የጉራጌና . . . መንፈስ። ይህም መንፈስ ዛሬም እንደትናንቱ ሊሸነፍ አልቻለም። ለዚህም ማስረጃው ከዚያው ከኢትዮጵያዊነት መንፈስ የተወለደው ቴዲና እሱን የመሳሰሉ ኢትዮጵያውያን ናቸው። ከኋላቸው ደግሞ ብዙዎች ተሰልፈዋል - የአንድነትን ፤ የፍቅርን እና የሰላምን መዝሙር የሚዘምሩ። ከእነርሱ ጋር እጅ ለእጅ ተያይዘን እንትመም።

አንድ ታላቅ ኢትዮጵያዊ ያሉትን በመጥቀስ ነገሪን ልቋጭ «ኢትዮጵያዊነት አሻፈረኝና እንቢ ባይነት ነው»። አዎ እንቢ ለጎጠኝነት ፤ እንቢ ለጥላቻ ፤ እንቢ ለጸረ ኢትዮጵያዊነት።